

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. február 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. december 7. napján kihirdetett Kb.IV.19/2009/24. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 3.400 (háromezer-négyszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. december 7. napján kihirdetett KB.IV.19/2009/24. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért 210 napi tétel, napi tételenként 600 Ft, összesen 126.000 Ft pénzbüntetésre ítélte, és rendelkezett a meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott felmentés, a védő felmentés és enyhítés érdekében fellebbezett.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.173/2010. számú átiratában indítványozta az ítélet megváltoztatását, ennek keretében azt, hogy a másodfokú bíróság a vádlott cselekményét folytatólagosan elkövettként minősítse, mert a vádlott egymás után két alkalommal szegte meg a rá vonatkozó szabályokat, ugyanazon bejelentés kapcsán. Indítványozta továbbá a súlyosító körülményeket a folytatólagossággal kiegészíteni, egyebekben az ítélet helybenhagyását kérte.

A vádlott írásbeli fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a teljes tényállás felderítésére irányult indítványait. Nem vizsgálta, hogy volt-e ugyanezen rabláshoz köthetően 19.35 órakor bejelentés, illetve, hogy azt ki fogadta. Ennek megfelelően nem került felderítésre az, hogy ugyanazon cselekményért terhel-e mást is felelősség. Kifogásolta, hogy a vonatkozó szabályzók hiába írnak elő jelentéstételt, ha ezt időhiány miatt képtelenség teljesíteni. Vitatta, hogy a cselekménye elszaporodott lenne. Álláspontja szerint magatartása gondatlan volt, ez a bűncselekmény pedig csak szándékosan követhető el, ezért kérte a felmentését.

A vádlott védője a fellebbezése indokolásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bírósági tárgyalásig védence érdekében védőként olyan személy járt el, aki erre nem volt jogosult, nem volt ügyvéd. Ezzel sérült a vádlott védelemhez való joga. Ez olyan fokú eljárási szabálysértés, amely miatt a nyomozás során keletkezett bizonyítási anyagot figyelmen kívül kell hagyni.

A nyilvános ülésen a védő perbeszédében az ítélet ellen bejelentett fellebbezését módosítással tartotta fenn és az eljárási szabálysértésre és az ebből következő megalapozatlanságra figyelemmel elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezésére, másodsorban a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljár képviselője perbeszédében az átiratban foglaltakat fenntartotta, indítványát megismételte.

A vádlott az utolsó szó jogán kifejtette, hogy a büntetőeljárás során alkotmányos alapjoga sérült. Előadta, hogy egy olyan mulasztást rónak fel neki, amit rajta kívül mások is elkövettek.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A bejelentett fellebbezés nem alapos.

Az eljárási szabályokkal kapcsolatos védői érvelés nem alapos. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során a szabályokat betartotta. Az első tárgyaláson észlelte, hogy a vádlott védelmében olyan személy járt el, aki büntető ügyben védelmet nem láthat el. A vádlott részére védőt rendelt ki, illetve a katonai bíró kérdésére a vádlott hozzájárult ahhoz, hogy a bíróság védő nélkül kezdje meg a tárgyalást. Ezen a tárgyalási napon egyébként a vádlott érdemi vallomást nem kívánt tenni. A következő tárgyalási napon kirendelt védő jelenlétében az elsőfokú bíróság a korábbi tárgyalási napról készült jegyzőkönyvet felolvasta. Helytállón utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy az ügyben a kötelező védelem esete nem áll fenn. Téves a védői érvelés azért is, mert hatályon kívül helyezés esetén is csupán az elsőfokú bírósági eljárás megismétlésére, tehát a teljesen szabályszerűen lefolytatott eljárás megismétlésére kerülhetne sor. A vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. A nyomozás során gyanúsított kihallgatásai során sem tett vallomást, hanem a tárgyalási szakban írásbeli nyilatkozatot tett, mely felolvasásra került. Ebben tagadta, hogy a magatartásával bűncselekményt követett volna el. Az elsőfokú katonai tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás során meghallgatta a vádlott intézkedését rögzítő magnófelvételt, tanúkat hallgatott ki és ismertette a releváns iratokat, tehát teljes körű bizonyítást folytatott le, melynek alapján kétséget kizáróan állapította meg a tényállást.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatot az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú

bíróság ítélete megalapozatlan vagy a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

A vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, bizonyítékra nem hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács indokoltan utasította el az előterjesztett bizonyítási indítványokat.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény minősítése is. Nem tévedett, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.348.§ (1) bekezdése szerinti szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította. A nyomozati iratok 7.nsz. alatt rendelkezésre áll a vádlott munkaköri leírása. Bevetés-irányítóként teljesítette a szolgálatát és megállapítható, hogy a 3. oldalon írt speciális szakmai feladatai közül a 2, 3, 4. és 8. pontban írtakat elmulasztotta megtenni. A vádlott ténylegesen a bejelentés tartalmának tisztázása, a bejelentő adatainak felvétele és bejelentőlap felvétele, a kiemelt eseményről való jelentéstétel és a rádiókörözvény kibocsátása helyett csupán a telefonhívásnak a kerületi kapitányságra való kapcsolását végezte el, tehát az érdemi intézkedéseket elmulasztotta. Téves azonban a Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a folytatólagosság megállapítására irányuló indítványa. A vádlott ugyanabban a szolgálatban és ugyanazon bejelentés kapcsán néhány perc eltéréssel azonos kötelességszegő magatartást fejtett ki, így ezen cselekménye természetes egységnek tekintendő.

Az enyhítésre irányuló védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket, azonban a 4. oldal 2. bekezdés utolsó mondata elírás folytán helytelenül tartalmazza azt, hogy a vádlott cselekménye lenne elszaporodott, ezzel szemben az állapítható meg, hogy az ilyen jellegű cselekmények, nevezetesen a szolgálati bűncselekmények tekintendők elszaporodottnak. A jelentős időmúlásra figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés e/ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételszáma a cselekménnyel arányos, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott vagyoni és jövedelmi viszonyait. A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat, ezért az enyhítésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A fellebbviteli bíróság a vádlottat kötelezte a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült 3.400 Ft bűnügyi költség megfizetésére a Be.338.§ (1) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. február 7.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. február 7.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő